

φιλογενῆ, καὶ φιλόμαστα ὑμῶν ἔργα, τὰ
ὅποῖα δὲν ἀποβλέπεσιν εἰς ἐφήμερον δό-
ξαν, ἀλλ' εἰς αἰώνιον καὶ ἀδάνατον μνήμην.
Ἐπειδὴ καὶ ἐκ τέτων τῶν ἔργων, οἱ φιλό-
μαστοι νέοι τῆς Εὐλαΐδος παρπάνται εὐκό-
λως τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐγκυνλίων Μαθη-
μάτων, ἀπολαμβάνεστι ῥαδίως τὴν γνῶσιν
τῶν Επιεικῶν, ὡς οἱ πάλαι Ήπειρῶ-
ται ἐκ τῆς ἀμαλθείας κέρατος ἀπελάμ-
βανον πᾶν ὅ, τὸ ἐπόπτευν· „ὅπερ εὐξαιτό-
τις, παρέχειν ἀφθονον.

Ταῦτά φημι τὰ ἔργα, ἀνακαλεῖσι τὰς
Μέσας πάλιν εἰς τὴν Πιερίαν, δίδοσι τὰ
συνήθη καὶ συγγενῆ σελαγίσματα τῆς
πατρίς καὶ προγονικῆς Σοφίας, τὴν ἀρετὴν
καὶ τὴν μάθησιν εἰς τὸ ιμέτερον Γένος.
Τώρα αἱ Μέσαι λάθονται εἰς τὴν Αὐχερ-
σίαν λίμνην· τώρα ποτίζονται ἀπὸ τὰς οι-
δαρώτατα νάματα τῆς Αὐχελώς ποταμοῦ.
Τώρα τὸ Πανελάϊνιον εἶναι εὔελπες·